

Propuneri de perfecționare a legislației fiscale în domeniul impozitelor directe

Clarificarea cu privire la deductibilitatea cheltuielilor care sunt impozitate la salariați.

Considerăm oportună introducerea unui paragraf cu privire la deductibilitatea cheltuielilor pentru agentul economic în situația în care acestea sunt cuprinse în baza de impozitare a salariului angajatului. Considerăm necesar acest paragraf pentru a evita situații precum cele generate de OG.8/2013 în care indemnizația de deplasare acordată salariatului apare impozabilă atât la salariat cât și la angajator partea care depășește 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice, iar pentru corectare a fost necesară modificarea din nou a Codului Fiscal.

Eliminarea veniturilor din subvenții pentru investiții din baza de impozitare a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor

Potrivit art. 112⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

- a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- c) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- d) veniturile din subvenții de exploatare;
- e) veniturile din provizioane și ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare.
- f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil ;
- g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

Sesizăm că nu sunt deduse veniturile din subvenții pentru investiții, ceea ce determină, în mod nejustificat, impunerea acestora.

Propunem eliminarea veniturilor din subvenții pentru investiții din baza de impozitare a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

Utilizarea IFRS pentru determinarea rezultatului fiscal pentru exercițiul 2012.

În baza Ordinului Ministrului Finanțelor publice nr 881/2012, societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată au obligația de a aplica Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) la întocmirea situațiilor financiare anuale individuale începând cu anul 2012. Astfel, datele și informațiile din contabilitate și din bilanța de verificare întocmită la 31 decembrie 2012 în baza Reglementărilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare au fost retratate obținându-se astfel bilanța de verificare la 31 decembrie 2012.

Ordinul ministrului finanțelor publice nr 1.690/2012 a definit retratarea drept „efectuarea și înregistrarea în contabilitate a operațiunilor determinate de trecerea de la Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3.055/2009, cu modificările și completările ulterioare, la Reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aplicabile societăților comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, aprobate prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1.286/2012.”

Conform Normelor la Codul Fiscal, Titlul II, Pct. 12 dat în aplicarea Art. 19 Cod Fiscal, veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, profitul calculat în conformitate cu Reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară pentru exercițiul financiar al anului 2012 a servit ca bază pentru calculul rezultatului fiscal.

Tranzacțiile și evenimentele au fost înregistrate la momentul efectuării potrivit Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.3055/2009. Prin retratare a avut o reconsiderare a efectelor contabile și implicit și a celor fiscale ale unor tranzacții și evenimente trecute. De asemenea, tratamentul fiscal al unor elemente recunoscute în conformitate cu Reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară aprobate prin OMFP 1.286/2012 a fost stabilit abia în februarie 2013.

Sugerăm legiuitorului ca astfel de situații de reconsiderare retroactivă a tratamentului fiscal a unor tranzacții să fie evitate pe viitor. Gradul de incertitudine fiscală reprezintă o sursă de disconfort pentru mediul de afaceri din România (după cum relevă studiile efectuate), motiv pentru care ar trebui acordată o mai mare atenție pregătirii schimbărilor legislative.